

[Udenrigsministeren]

erede, som udelukkende går ud på, at det altså er deres tanker, vi er imod, og hvor vi helt overser, hvad der er sket i de sidste 17 år i Sovjetunionen?

Når vi undlader at stemme til dette dagsordensforslag, er det altså ikke et udtryk for, at vi vender os imod de ting, der står deri, taget hver for sig, nej, det er den manglende balance i budskabet, vi må vende os imod. Og jeg deler ganske hr. Stinus' beklagelse af, at vi altså ikke kunne nå frem til en formulering, som kunne samle det brede flertal, der jo er i denne sal, når det drejer sig om holdningen til kemiske våben. For har debatten i dag ikke tjent andet formål, har den dog tjent det formål, at ingen herefter kan være i tvivl om, at der er enighed i Danmark om vores modstand imod kemiske våben.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Udenrigsministerens sidste indlæg er måske nok alligevel ganske gavnligt for dette høje ting, for det demonstrerer regeringens absolut manglende vilje til at ville gøre en indsats på nedrustningsområdet. Det er fuldstændig og aldeles klart, det er skåret ud i pap for samtlige medlemmer, og jeg håber, at det vil blive kommunikeret af massemedierne på en sådan måde, at man forstår, hvad det er, ministeren siger. Ministeren siger rent konkret: vi vil ikke være med til at vedtage disse fire nedrustningspunkter i relation til de kemiske våben.

Spørgsmålet om en global aftale ved han vi alle er enige om, og han burde huske – og det gør han selvfølgelig også – at det står i 3. maj-dagsordenen af 1984. Det er altså vedtaget af folketinget, og er man i øvrigt i tvivl om, om vore amerikanske allierede ved det, kan man jo meddele dem dette, samtidig med at man meddeler det andet.

I øvrigt vil jeg foreslå, at man sender dem en afskrift af denne debat, for så kan der i hvert tilfælde ikke være nogen som helst tvivl.

Det korte af det lange er ganske enkelt: udenrigsministeren og åbenbart også statsministeren vil ganske enkelt ikke deltage i tiltag, som kan fremme nedrustning på de kemiske våbens område. Og det er, når alt kommer til alt, ganske godt, at vi får det klargjort helt og aldeles her i salen.

(Kort bemærkning).

Stinus (RV):

Jeg er enig med udenrigsministeren et langt stykke hen ad vejen, men det afgørende er, at den socialdemokratiske dagsorden kort og klart udtrykker et præcist svar på det, den amerikanske kongres har spurgt om. Den amerikanske kongres har ikke gjort det til en betingelse for at godkende ny produktion af kemiske våben, at det danske folketing eller andre skulle udtale sig om balancen eller alt muligt andet. Det er et meget konkret og klart svar på det, den amerikanske kongres har bedt om et svar på.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er temmelig forundret over den udlægning, hr. Lasse Budtz kan give mine bemærkninger, for jeg har dog understreget ganske kraftigt, at netop det, der er nævnt her, og som har at gøre med at fremlægge afstandtagen fra kemiske våben, er noget, som regeringen enten har gjort eller agter at gøre. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor det skal skydes os i skoene, at vi ikke vil gøre de ting.

Derimod vil vi ikke være med til at skabe det indtryk hos vore allierede i USA, at vi lukker øjnene for, at Sovjetunionen i de sidste 17 år har udviklet, produceret og oplagret kemiske våben, samtidig med at USA ensidigt har afstået herfra. Det vil vi ikke være med til. Der er ingen rimelighed i at bilde vore allierede ind, at vi skulle være så blåøjede, at vi skulle være så ensidige i vor interesse for disse ting, at vi helt og aldeles overser, hvad der sker på den anden side. Et sådant signal ville ikke være rimeligt, og det ville ikke øge respekten dér, hvor vi har brug for respekt for at trænge igennem med vores synspunkter. Det er derfor, vi ikke kan stemme for dagsordensforslaget. Det er ikke, fordi vi vender os imod de ting, der står deri, isoleret; det beviser alene vore handlinger at vi ikke gør, og i denne sag er det dog vel til syvende og sidst handlinger og ikke vedtagelser af dagsordener, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Somme tider må man spørge sig selv, hvor udenrigsministeren har været henne under hele denne debat. Det er faktisk sådan, at